

Vnanje države.

Italijansko. Italijanski poslanec Vigla je dejal pri nekem banketu v svojem govoru: »Moje misli hite v Trst, ki je kri od naše krvi, ki je vglobljen v naše življenje, ki nam pripada in ki bo v bližnji prihodnosti tudi politično z nami združen«. Te besede dokazujejo, da so Italijani že pozabili na batine, ki so jih leta 1866 od Avstrijcev vsprejeli. Naj le Italijani pustijo pri miru avstrijski Trst ter se naj veselijo, da jih Avstrijci ne motimi pri njih polenti.

Cerkvene zadeve.

Veseli trenutki v samostanu čč. šolskih sester.

Z veseljem je zopet pozdravil ves katoliški svet imenitni praznik Vnebovzetja preblažene device Marije dne 15. avgusta. Ker je ta praznik jeden izmed največjih Marijinih praznikov, sklenil je samostan čč. šolskih sester v Mariboru z njim še drugo izvanredno slavnost, namreč preobleko novink in izvršitev obljub. Za preobleko je bilo odločenih letos 11 kandidatinj in začasne obljube so naredile 3 čč. sestre. Slovesno opravilo, obrede in posvečevanje v krasni, nad vse veličastno ozaljšani samostanski cerkvi so vodili mil. g. kanonik dr. J. Mlakar. Bili so v to pooblašeni od prevz. kneza in škofa, ki so bili vsled bolehnosti zadržani.

Začetek je bil ob 7. zjutraj. Že na vse zgodaj istega dne so se zbrali stariši ter sorodniki novo spreoblečenih, in obilo družega ljudstva v prijazni cerkvi. Po slovesnem vходу preč. g. kanonika, stopila je vsaka nevesta s svojo družico pred altar, kjer je iz kanonikovih rok vsprejela blagoslovljen križ in svečo. Nato so vse zavzele svoje prostore v klopih, pregrnjenih z rudečim suknom. Med slovesno sveto mašo vsprejele so vse tri sestre in onih najst kandidatinj pobožno sv. obhajilo. Po sv. maši poklekile so zopet okoli altarja s križem in gorečo svečo v roki. Preč. g. kanonik razjasnil so v izbornem nagovoru dolžnosti, prednosti, a tudi težave novega stanu. Povdarjali so, da device z zaroko s svojim nebeškim ženinom odmrjejo svetu ter se kot žgalni dar docela darujejo Bogu. Zapustiti morajo tudi svojo lastno voljo ter se v vsem, kar ni greh, klanjati svojim predstojnicam in predstojnikom. Zato pa smejo pričakovati tem obilnejšega plačila v nebesih. Na stavljeni vprašanja, so li voljne vse to spolnjevati, odgovorile so večkrat z »da.« Zopet je vsaka posamezno pokleknila pred altar, kjer se ji je po obrednih molitvah izročilo redovno oblačilo.

Potem so vsprejele še prstane in nazadnje nova imena kot popoln dokaz, da so se za vselej odpovedale svetu. . . . Imena so sledeča: Marija Ulaga, sedaj sestra Hijeronima, iz Griž; Elizabeta Košir, sedaj sestra Leonarda, iz Žič; Marija Golob, sedaj sestra Armela iz Možganc; Marija Koren, sedaj sestra Doroteja, iz Št. Petra pod Sv. gorami; Ana Detiček, sedaj sestra Štefanija, iz Loč; Marija Bolkovac, sedaj sestra Kamila, od Sv. Antona v Slov. goricah; Frančiška Saller, sedaj sestra Alkantara, iz Ljubljane; Frančiška Debevc, sedaj sestra Kristina, iz Cirknice; Marija Horvat, sedaj sestra Valburga, iz Belotince (Ogrsko); Marija Rant, sedaj sestra Helena, iz Železnikov (Kranjsko); Marija Sever, sedaj sestra Kazimira, iz Ljubljane.

Nazadnje so pristopile še sestre Anastazija, Maksimilijana in Leonija ter naredile po enoletni poskušnji prvo obljubo. Konečno je zapel kor lepo lat. pesem: »Regnum mundi.« Iz src novo spreoblečenih so puhtele iskrene molitve, izraz hvaležnosti in srčne radosti v nebo. Mnoga srca navzočih so bila globoko

ginjena, kakor so pričale solze v njih očeh. Stariši in sorodniki so blagrovali svoje hčere in vendar jih tudi žalostni zapuščali.

Najsrečnejše so bile one same. Ni je bilo solze v očesu, kajti srce prepolno hvaležnosti ni bilo možno svojih čustev pojaviti. — Gotovo je vsaka izmed njih iskreno pozdravljala blaženi mir tihe samostanske celice, po kateri so hrepnela njih srca, misleč si:

Poveljnik, o srečen duh Gospoda,
Ki na nizkost se tvojo je ozrl!
V svetišču čista bodi mu posoda,
Da vira milosti ne bo zaprl!

Mili darovi za družbo vednega ččenja: Sv. Kungota na Pohorju 5 fl., Šmarje 9 fl., Sv. Štefan pri Žusemu 12 fl., Sv. Jurij na južni železnici 26 fl., Slivnica pri Celju 3 fl. 50 kr., Sladka gora 5 fl. 50 kr., Žusem 3 fl. 50 kr., Jarenina 51 fl. 55 kr., Sv. Venčesl 10 fl., Črešnjevce 3 fl. 20 kr., Zreče 5 fl., Celje 53 fl. 28 kr., Sv. Tomaž 17 fl. 70 kr., Polzela 10 fl., Sv. Ilj v Slov. gor. 18 fl. 65 kr., Sv. Jakob v Slov. gor. 18 fl., Sv. Jurij na Pesnici 2 fl., Frankolovo 3 fl. 80 kr., Rogatec 5 fl. 5 kr., Rečica 10 fl. 20 kr., Planina 4 fl., Konjice 103 fl. 11 kr.

Gospodarske stvari.

Streljanje proti toči.

Iz Šmarja pri Jelšah.

Odgovor dopisniku v »Slov. Gospodarju« z dne 28. julija št. 30. Res je, da še dosedaj ni nobeden dokazal, da strel zabranjuje točo. Vprašam pa, kateri učenjak pa je dokazal nasprotno, da streljanje nima nobenega upliva? Ali morda gospod dopisnik iz Šmarja? Tudi mi nismo preverjeni, da strel na vsaki način zabranjuje točo, o tem nas morajo šele večletne skušnje poučiti; kako pa si naj istih nabere, ako se ne poskuša. Dobro vemo, da nas Bog lahko kaznuje, če hoče, in če nas bode kaznoval, si vsaj očitati ne bomo, da smo roke križem držali, da nismo storili, kar se nam je od več strani pripočalo. Če je streljanje res tako nespametno, zakaj pa vis. dež. odbor posreduje dobavo cenejega smodnika? Dopisnik trdi, da nam menda ni tako pogosto kazen namenjena, da se povprečno vsaki drugi dan strelja. Gotovo ne, toda kedo naj ve, kedaj nam je ravno kazen namenjena? Če gospod dopisnik ve, naj nas pa opozori na njo, mu bomo zelo hvaležni; prihranil nam bode mnogo truda in stroškov, sebi pa tudi dragega spanca. Jaz mislim, da je pač naravno, če se človek skuša braniti proti elementarnim nevarnostim. Kar se pa tiče molitve in zvonjenja, ali sta pri streljanju izključena?

Da ima streljanje proti toči, kakor vsaka novost, tudi svoje nasprotnike, je razvidno. Pomislimo le, kako so se ljudje svojedobno branili saditi krompir, sedaj glavni živež ubogih ljudij; ali pa gospod dopisnik, naj pogleda v današnje dni, kako so se in se še ljudje ustavljajo škropljenju trt, kurjenju zoper mraz itd.

Kar pa dopisnik piše o toči za časa strelnih vaj, morala bi potrditi vojaška oblast, da bi bila vest verodostojna. Mi kmetje streljamo proti toči, ker se na vse načine borimo za svoj obstanek, ne pa zato, ker bi nam bilo streljanje prijeten »šport«. Toliko v odgovor!

Streljanje proti toči.

Iz Jeruzalema pri Ljutomeru.

Da smo se mi letos po ljutomerskih goricah resno poprijeli strelbe o vsaki hudi uri, poročal je že »Slov. Gospodar.« Večkrat smo se tudi prepričali, da to res pomaga in moč nevihte ali zmanjša ali pa vsaj nekoliko v drugo stran obrne. S prisego potrditi se sicer ne more, da bi nas streljanje vselej in popolnoma obrnilo pred točo, da pa to mnogokrat veliko pomaga, tega pa tudi ne

more nikdo tajiti, kdor je imel že s tem opraviti. Nenadano pa je gsp. dopisnik iz Šmarja pri Jelšah v 30 št. »Slov. Gosp.« naše početje hotel ovreči rekoč: »Tako streljanje je le šport.« Ali res mislite, da bi bil vinogradnik tako razposajen in lahkomišeln, da bi v skrajni nevarnosti šel streljat za »šport?« Brezdvomno ne!

Če je komu taka strelba nadležna, temu pač svetujemo, da se preseli kam v puščavo, kjer bode noč in dan užival tihoto in mir. Oblakom se s streljanjem lahko spremeni njih tok. Oblaki v zraku namreč nimajo svojih stalno odkazanih tokov, da bi se ne dali v nobeno drugo stran ukreniti. Streljanjem se tudi stresejo zračne plasti, dovede nov topel zrak v višave ter zabrani zgoščenje. Največ pa še pri tem delu pomaga pobožno upanje v božjo pomoč. Tudi tukaj velja rek »pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal!« Če hromec zavrže palico, ali ni s tem zavrzel pomoči, s katero se drži po koncu, ali mu je k temu samo pobožna molitev zadosti?

Naj Vam tedaj, dragi mi prijatelji streljanja, omenjeni dopisnik s svojim zanikanjem nikar ne odvzame zaupanja in vstrajnosti v omenjenem streljanju. Če ste že v nekaterih slučajih tako rekoč prisiljeni dajati svoj krvavo zasluženi denar za razne potrate drugim ljudem, privoščite tudi sebi ta »šport« katerega ljubi Bog, ki vidi in pozna naše upanje, gotovo nikdar ne bo prezrl. Sicer pa nam tudi omenjeni g. dopisnik želi dober uspeh. Bodimo si vsi prijatelji!

Sejmi. Dne 26. v Ljubnem in Turniščah. Dne 27. v Poljčanah, v Brezicah. Dne 29. na Muti, v Celju, Mozirju, Žalcu, pri Sv. Trojici na Goričkem, v Svičini, Poljčanah. Dne 30. na Hajdini. Dne 31. v Imenem. Dne 1. sep. v Turniščah, Arnovčah. Dne 2. v Spodnji Polskavi in v Trnovcih.

Dopisi.

Iz Ptuja. (Volitve v okrajno bolniško blagajno so ovržene!) Okrajna bolniška blagajna v Ptuju je bila dosedaj edino in izključno v nemčurski oblasti, da-si je dobra polovica obrtnikov na deželi, kateri morajo po postavi in po pravilih te blagajne tudi biti zastopani, ker so delodajalci in morajo za svoje uslužbence, pomagače itd. mesečne doneske plačevati. Dosedaj so pa nekateri gospodje v Ptuju volitve zmeraj na tak način vodili in izvrševali, da delodajalci na deželi o teh volitvah niti znali niso.

Vsled tega jim tudi ni bilo možno, se volitev udeleževati ali slovenskih obrtnikov kot poslancev k skupščini poslati.

Tudi letos mislili so stvar tako po domače med seboj uravnavati in so volitve tako izvršili, da slovenski obrtniki na deželi o volitvah niti nič vedeli niso. To pa je napotilo slovenskega odvetnika dr. A. Brumena v Ptuju, da je vložil rekurz proti takemu postopanju na c. kr. namestništvo v Gradcu, kateri rekurz so podpisali tudi drugi slovenski odvetniki, notarji in delodajalci v Ptuju.

C. kr. namestništvo v Gradcu je rekurzu ugodilo in celo volitev razveljavilo. Prišlo bode torej do nove volitve.

Mi vsled tega že sedaj opominjamo občinske predstojnike ptujskega okraja, da naj gledajo na to, da pristopijo vsi slovenski obrtniki k okrajni bolniški blagajni, da se nam posreči pri prihodnji volitvi ovreči sedajno vodstvo.

Nedostatki dosedajnega poslovanja so tako veliki, da je dolžnost vsakega slovenskega obrtnika delati na to, da se vodstvo okrajne bolniške blagajne spremeni.

Najznamenitejši nedostatek je ta, da je postavilo sedajno posli nemško vodstvo dr. Treitl-na, zdravnika v Ptuju, kot edinega blagajniškega zdravnika. Ta dr. Treitl ne razume niti besedice slovenski, vendar pa bi